İftira günahından nasıl arınılır?

Abdullah Bey: “İftira atanın ve iftiraya uğrayanın iftira nedeniyle uğradığı kayıpları özetler misiniz? İftira günahından nasıl arınılır?”

Hiçbir Müslüman iftira edilmeyi hak etmemiştir. İftira atmak düpedüz yalancılıktır, büyük günahlardandır ve haramdır. İftira atanın uğradığı kayıpları özetlersek:

1- İftiracı iftirası sebebiyle haram işlemiştir. Günahkâr olmuştur.

2- Müslümanlar arasında Allah’ın görmek istediği uhuvveti, sevgiyi, muhabbeti, saygıyı, güveni, huzuru, neşeyi ve barışı bozarak, şeytana habis ve iğrenç işinde kolaylık sağlamıştır.

3- Kendisini Allah’ın rıza dairesinden uzaklaştırmış, Allah’ın lânetine yaklaştırmıştır.

4- Yalan söylemiştir. Tarafları aldatmıştır. Yalanı ortaya çıktığında kendisi insanlara mahcup olmaktan kurtulamayacaktır.

5- İftira attığı kişiyle helâlleşmezse cezasını mutlaka görecektir. Dünyada bir gün kendisi de attığı iftira kadar şeni’ bir iftiraya mahkûm olur. Âhirette de Allah’ın sorgusuna ve cezasına mahkûm olur.

Cenâb-ı Hak buyuruyor ki: “Kötülüğü aklından bile geçirmeyen iffetli mü’min kadınlara iftirâ edenler, muhakkak ki, dünyada da, âhirette de lânetlenmişlerdir. Onlar için pek büyük bir azap da vardır. O gün onların dilleri, elleri ve ayakları onların işlediklerini anlatıp aleyhlerinde şahitlik edeceklerdir. Allah hak ettikleri cezayı o gün onlara tamam olarak verecek; onlar da, Allah’ın apaçık hak olduğunu ve hak ve adaletle hükmettiğini bileceklerdir.”1 Devam eden âyette ise: “O temiz kadın ve erkekler, iftiracıların yakıştırdıkları şeyden uzaktır. Onlar için günahlarından bağışlanma ve Cennette bol rızk vardır”2 buyrulmuştur.

İftiraya uğrayan kişinin uğradığı kayıplara gelince:

1- İftiraya uğrayan kişinin Allah nezdinde kaybı yoktur. Bilâkis kazancı vardır.

Cenâb-ı Hak: “Böyle imtihanlar sizin sevaba erişmeniz için birer vesile teşkil eder”3 buyurmuştur. Meselâ iftiraya uğradığı halde sabreder, kardeşlik hukukunu, uhuvveti ve toplum huzurunu bozucu taşkınlıklardan kendini alıkoyar ve iftira atmaktan da, iftiraya uğramaktan da Allah’a sığınırsa sevabını katlamış olur.

Ayrıca iftira atan kişiye, günahının birçoğunu da yüklemiştir. Halk arasında iftira fiili bu açıdan “günah alma” olarak bilinir ve bu doğrudur. İftiraya uğrayan kişi eğer suçsuz ise, mahşerde Allah’ın adaleti gereği ya iftiracının sevaplarından alır, ya da eğer iftiracının sevabı kalmamışsa kendi günahlarını ona yükler. Peygamber Efendimiz (asm) mahşerde böyle kaybeden kişileri “gerçek müflis” olarak nitelemiştir.4

2- İftiraya uğrayan kişi, insanlar nezdinde durum açıklığa kavuşuncaya kadar suçlanabilir. Fakat bu süreci Allah’a sığınarak geçirir ve hiç kimseye ne eliyle, ne diliyle zarar vermez ise, Allah nezdinde kazanan yine kendisi olur. Hazret-i Âişe Validemiz (ra) iftiraya uğradığında, gerek Hazret-i Âişe (ra), gerekse Sevgili Peygamberimiz (asm) sadece Allah’a sığındılar, hiç kimseye dil uzatmadılar.5

İftiranın izalesi, telâfisi, tövbesi var elbet. Tövbesi olduğuna göre, iftira günahından arınmak da mümkün demektir. Kısaca özetlemek gerekirse:

1- İftira attığın aynı kişilerin yanında, iftiraya uğrayan kişiyi tebrie etmek, yani günahsız ve masum olduğunu ilân etmek,

2- İftira ile kişilere maddî zarar verilmişse bunu tazmin etmek, yani ödemek,

3- İftiraya uğrayan kişi ile helâlleşmek,

4- İftira günahından dolayı Allah’a tövbe etmek ve bir daha hiç kimseye iftira atmamak.

Dipnotlar:

1- Nûr Sûresi: 23-25;

2- Nûr Sûresi: 26;

3- Nûr Sûresi: 11;

4- Riyâzü’s-Sâlihîn, s. 195;

5- Buhârî, 8/1151;